

Daniil Harms

SLUČAJNOST

25. vinotoka 1988 po vašem štetju

PRVA SLIKA

Po družmirskem polju od bivšega Čoka do današnje deponije pepela gredo: dva kamermana in en spiker. Pridejo do deset metrov visokega panoja - povečanega plakata za TDF '88. Spiker se postavi pred pano (z obrazom proti panoju), dvigne obe roki, stisnjeni v pesti, in zakriči:

"Teden domačega filma! Video delavnica!"

DRUGA SLIKA

Vsi trije gredo naprej. Pridejo do vznožja deponije pepela. Tam se prerivajo in tepejo člani Kina 16, oblečeni v izkoriščevalske obleke. Vsivprek kričijo:

"Dej kuli! Dej kuli! Dej kuli!"

Trgajo se za kemični svinčnik in ga pulijo en drugemu iz rok. Tako nikomur ne uspe ničesar napisati v zvezek, ki je nabit na deski, zapiknjeni v tla. Spiker zakriči:

"Kaj pa delate?!"

Predsednik Kina 16 VANE GOŠNIK pljune in reče: "Marš, prasec! A ne vidiš, da delamo sinopsis!" Potem gre ekipa naprej.

TRETJA SLIKA

Povzpnejo se po hribu pepela. Nikakor se ne morejo vzpenjati, ker se jim pod nogami neprestano vdira. Takrat navzdol do njih 'prištanfa' s skakalnimi smučmi FELIKS ZAMUDA in reče: "Ne ga srat, pobi! Tu dol je en tolk strmo, da sem se od straha posral. Jaz se že ne upam." Kamermana in spiker se primejo za nosove, Zamuda pa sname smučke, jih dene na ramo in odide.

ČETRТА SLIKA

Ekipa se ob vznožju deponije napoti proti gozdu. Na poti srečajo HERMANA RIGELNIKA, okrog Njega pa neprestano teka HINKO JERČIČ in šteje, kolikokrat ga je že obkrožil. Ko HERMAN RIGELNIK zagleda ekipo, veselo vzklikne:

"A vi rabite hladilnik - štedilnik?" in se hoče prebiti do njih. Vendar HINKO JERČIČ tako hitro teka okoli Njega, da se HERMAN RIGELNIK ne more preriniti do ekipe. Ekipa gre naprej, HERMAN RIGELNIK pa še dolgo vpije za njimi:

"Hladilnik - štedilnik? Hladilnik, štedilnik..."

PETA SLIKA

Ekipa pride na rob gozda. Pridejo do grma, ki ima na vsakem listu pripet ekološki bedž. Spiker odgrne vejevje in zagleda TONETA POTOČNIKA, ki v grmu opravlja veliko potrebo. Spiker spusti veje in se prime za nos. Nato vsi trije odrinejo naprej.

ŠESTA SLIKA

Ekipa se napoti v gozdiček. Pridejo do male jase. Na jasi sta IGOR BAVČAR in LJUBO BAVCON. Oba sta oblečena v kopalke. LJUBO BAVCON kleči na vseh štirih, IGOR BAVČAR pa ga biča po golem hrbtu in zraven vpije:

"Dat ću ja tebi ljudska prava! Dat ću ja tebi ljudska prava!"

Potem vrže bič na tla, pade na vse štiri, LJUBO BAVCON pa vstane, vzame bič in prične šibati po golem hrbtu IGORJA BAVČARJA. Zraven vpije: "Dat ću ja tebi ljudska prava! Dat ću ja tebi ljudska prava..." Takrat k njima skoči spiker in prime LJUBA BAVCONA za roko: "Moj bog, tovariša, ja za kriščevo voljico, kaj pa hudega počneste?!" Takrat IGOR BAVČAR skoči pokonci, med-

tem pa LJUBO BAVCON z drugo roko že užge spikerja po gobcu. IGOR BAVČAR ga brčne v jajca in spiker se nezavesten zgrudi na tla. Oba kamermana od vlečeta spikerja v stran, BAVČAR in BAVCON pa se na ves glas režita.

SEDMA SLIKA

Spiker se počasi zave in vsi trije odidejo naprej. Pridejo do gozdne ceste. Sledijo ji. Za ovinkom naletijo na MAGA ŠULEKA in MAGA EGIJA. Igrata frnikule. Kar naenkrat MAG EGI skoči k avtomobilu, ki stoji ob poti, in vrže vanj gorečo vžigalico. Avtomobil se v hipu ogrne v plamene. Takrat skoči k avtomobilu tudi MAG ŠULEK, izvleče iz žepa gasilni aparat in v hipu pogasi svoj avtomobil. Pride nazaj in kriči na MAGA EGIJA: "Goljufal si! Goljufal si! Videl sem te!" MAG EGI plane v jok in zbeži v gozd. Pristopi SPIKER, primaže MAGU ŠULEKU zaušnico in mu reče: Ti porednež ti! Naj pridejo jutri tvoji starši v šolo!" MAG ŠULEK plane v jok in zbeži v gozd.

OSMA SLIKA

Ekipa gre dalje. Po gozdni cesti pridejo na rob deponije pepela. Na robu deponije pepela stojita NESTL ŽGANK in IVO JAMNIKAR. Oba imata s flasterjem zalepljena usta. NESTL ŽGANK nosi v rokah veliko sliko Franca Leskoška - Luka, IVO JAMNIKAR pa nosi v rokah veliko sliko NESTLA ŽGANKA. Eden drugemu kimata. SPIKER gre k njima in vpraša: "Ali je še daleč do deponije pepela?" Oba odkimata.

DEVETA SLIKA

Ekipa gre naprej. Po robu deponije pepela, kjer vozijo bagri, naletijo na debelo cev, iz katere bruha pepelnata brozga. Tam je v tla zapiknjena deska, na kateri piše: PRI BISTREM STUDENCU. Poleg stoji zelen konj, ki je po

levi strani prebarvan v črno, po desni pa v belo. Nekoliko naprej stoji velik hrastov križ, na katerega je kot Jezus pribit VLADO VRBIČ, le da je čisto gol. Ima močno erekcijo. Na koncu erekcije sedi velika papiga in se grozno dere: "Ubojstvo! Ubojstvo! Ubojstvo!" Na vrhu križa, kjer naj bi pisalo I.N.R.I. piše KCIN. - VLADO VRBIČ, pribit na križ, momlja z zadnjimi močmi: "Dajte mi žolča piti, dajte mi žolča piti..." Ekipa gre naprej.

DESETA SLIKA

Pridejo do kola, zapiknjenega v tla. Na njem je privezana siva plastična steklenička z napisom Institut Jozef Stefan. Pri kolu sedi NATAN BERNOT in si skozi žep gladi penis. Ko se mu spiker približa, vstane in odpre usta. Namesto zob in jezika je videti v ustih črno, drobno jekleno mrežico kakor na zvočniku. Zasliši se kovinski glas: "Pozor, pozor! Radioaktivno sevanje!" Ekipa se ustraši in zbeži.

ENAJSTA SLIKA

Pridirjajo do velikega zapuščenega bagra, na njem piše rdeče MLADINA. V bagrovi ogromni žlici se je skrival MARJAN HORVAT. Zdaj vstane in zakriči: "Imam vas!" Potem jih slika, stopi k spikerju in mu reče: "Zdaj pa še vi mene!" Da spikerju fotoaparater in steče nazaj k bagru ter se postavi v junaško pozo. Nato se vrne, vzame spikerju fotoaparater, mu pokaže jezik, napihne ličnici in mu blekne: "Butelj!" Potem se požene vzdolž nasipa.

DVANAJSTA SLIKA

Ekipa gre naprej in pride na rob, od koder se vidi Plevelovo jezero. Zagledajo NADO ZAVOLOVŠEK - HUDARIN, kako plava v rdeči plavalni kapici. Za njo v kanuju vesla SOPROG in jo skozi velik pločevinast lijak vzpodbujata: "Zmagala boš! Zmagala boš!" Takrat NADA ZAVOLOVŠEK - HUDARIN spremeni izraz na licu in

zgrožena zakriči. Nekaj jo pogoltne pod gladino in voda se rdeče zapeni. Na površini vode se za trenutek pojavi rep morskega psa. SOPROG obrne kanu in vesla proti naselju Kunta Kinte. Veselo kriči v pločevinast lijak: "Ni zmagala! Ni zmagala!"

TRINAJSTA SLIKA

Ekipa gre naprej po nasipu pepela vzdolž jezera in sreča MARIJO ŠAVOR, obkroženo s pionirčki, ki imajo vsi na rokavih napis ZELENNA STRAŽA. MARIJA ŠAVOR z vso silo meče koščke krede v jezero in ko ji zmanjka, se obrne k pionirčkom in jim pravi:

"Ali ste videli? Ali ste slišali? Prvič je reklo štr-bunk. Drugič je reklo štr-buuuunk!"

ŠTIRINAJSTA SLIKA

Ekipa gre brez besed naprej in na robu deponije pepela zopet sreča člane Kina 16. Zdaj se držijo objeti preko ramen in si pojejo pesem Mi se imamo radi. Iz skupine se izlušči predsednik Kina 16 VANE GOŠNIK, dvigne obe roki stisnjeni v pesti in zakriči: "Teden domačega filma! Video delavnica!"

PETNAJSTA SLIKA

Iz gozda pritečeta IVO GOROGRANC in TROBENTAČ. IVO GOROGRANC zavpije: "Bedaki! Vsega je konec!" Potem TROBENTAČ zaigra znan napovedni avizo tombole, IVO GOROGRANC pa kriči: "Številkaaaaa... številkaaaaa... sedem... iiiiin... osemdeset!" V tistem SPIKER potegne iz žepa tombolsko kartico, obkroži neko številko, za hip zaprepaden obstane in že v naslednjem trenutku poskakuje kot nor in zraven na vse grlo kriči: "Tombola! Tombola! Tombola!" Potem jo kričeč ucvre proti gozdu. Kamermana odvržeta kameri in stečeta za njim: "Daj nama! Daj nama! Daj nama!" Za njimi se zaženejo tudi člani Kina

16 in vpijejo: "Nam tudi! Nam tudi! Nam tudi!"

ŠESTNAJSTA SLIKA

Takrat na drugi strani deponije pepela, blizu Križanega, pristane helikopter. Iz njega skočita dva delavca z debelim zvitkom rdeče preproge. Začneta jo razvijati proti drugi strani deponije pepela. Zatem izstopi iz helikopterja SLOBODAN MILOŠEVIĆ in gre po preprogi... Za njim skočita iz helikopterja še dva delavca in zvijata preprogo za SLOBODANOM MILOŠEVIĆEM. Ko tako pridejo na drugo stran deponije, SLOBODAN MILOŠEVIĆ na široko stopi in pokaže z roko proti naselju Kunta Kinte ter reče: "Napravite mi ovu zemlju opet srpsku!" Medtem se helikopter dvigne in prileti do SLOBODANA MILOŠEVIĆA ter delavcev s preprogo. Vse pobere in odleti.

SEDEMNAJSTA SLIKA

Helikopter se izgubi v daljavi nad restavracijo Jezero, ki ostane v prvem planu. Od daleč se sliši pesem Tereze Kesovije: "O Nono, Nono, Nono, dobri moj Nono...", čez vse pa se z veliki šekastimi črkami zapiše: KONEC DOBER, VSE DOBRO -
